

TES + VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXVIII. évfolyam 9. szám

2018. szeptember

Mint a nyári hőség

*Mert éjjel-nappal rám nehezedett kezed,
erőm ellankadt, mint a nyári hőségben.*

Zsolt 32, 4

A hőmérséklet 40-50 fokkal nappali meleggel, ami éjszakára csak keveset enyhül, ilyen volt a történelmi idők állandó trópusi hőmérséklete, ami az időjárás változása folytán az idén az Északi Sark környékén is megjelent. A nyugati tengerpartok mentén fekvő országokban rendkívül magas hőséggel próbálta meg az idei nyár a lakosságot. A próféták és Jézus Krisztus idejében, az ő hazájukban az embereknek ilyen volt májustól szeptemberig minden napjuk. A növényzet, ember és állat életereje eltikkadt. Ehhez az állapothoz hasonlítja Dávid király a bűneiben élő embert.

A hőség behatol a lakásba, átjár minden zugot. Ugyanilyen a bűntudat, ami behatol az ember csontjába, átjárja a belső szerveket, minden gondolatot megmértelmezik, kimerítő és elkésztő. Ne gondoljuk, hogy a notórius bűnözőknek nincs bűntudatuk. Börtönmisszióban töltött tíz évi szolgálatom nyomán gyilkosok között heti gyakorisággal jártam. Vártak rám minden csütörtökön délelőtt. Volt, aki a Bibliával, más talán kötekedve, mesterkéltszilogizmussal, önmagát mentetgetve, még ezekben a látszólagos mentetgetéseiben is föl lehetett ismer-

ni önvádait. Volt, aki zokogva kereste Isten bűnbocsánatát. Ezerszer megbánta tetteit, és mélységes beismeréssel kérte: „Számomra is lehetséges megnyerni a szív békességét?”

A szálnalmas vergődését látva az volt a legrettenetesebb, hogy egy ember előtte önmagát és állapotát oly súlyosan elítéli, de mégsem szabadul a bűntudattól. Áldozataikat valamennyien sajnálták. „Ha el nem ragad a gonoszság és nem ütöm meg azt az ártatlan asszonyt...” – így kezdődött sok történet, amit töredelmesen elmondtak. Ugyanis a gyilkosok fele saját feleségét ölte meg.

Volt, akinek a börtönmissziótól kapott Bibliája transzparens tollakkal ki volt huzigálva, minden vásárolható színben. Az egyik szín prezentálta Isten kegyelmét, a másik igazságos ítéleteit és büntetéseit. Láttam, hogy mindnyájan önmagukat keressük és találjuk meg a Bibliában. Milyen nagy csoda, hogy ez mind lehetséges. Legfontosabb, hogy megtaláljuk a magunk életét, sőt a bűnös életét a kegyelmes Isten fényében. El kell fogadnunk ezt a kegyelmet, és vele elfogadjuk mindjárt, a bűneink bocsánatát is.

Ilyenkor a perzselő nyári nap tűző ereje egyszerre megszeli. Beáll az enyhülés, a boldogság és a nyugalom állapota, mert üdvössé-

günk legfőbb gyógyszere: „*Minden bűn meg fog bocsáttatni*” – Mk 3, 28.

Egyedül hittel el kell fogadnunk, és máris megszűnik a gyötrő önvád. Isten pedig minket tisztának nyilvánít. Még minket is nyomorult bűnös embereket. Aki mélyen átéli Jézus Krisztus megbocsátó kegyelmét, hittel elfogadja és megtér bűnös életéből, üdvösséget talál.

Szebeni Olivér

„Isten szeretet, és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és Isten is őbenne.”

(1 Jn 4, 16b)

Tömény megfogalmazás. Lehet-e szinonimája a szeretetnek Isten, aki személy? Az a János apostol fogalmazott így, aki élete utolsó szakaszában a hagyomány szerint Pátmosz szigetén már csak ezt mondogatta: „Fiacskáim, szeressétek egymást”. Ha levelét olvassuk, kiderül, hogy nem arról a szeretetről ír, amiről mi beszélünk. Isten szeretete abban nyilvánult meg, „hogy egyszülött Fiát küldte a világba, hogy éljünk általa” (4, 9). Megegyezik azazal, amit Jézus Krisztus mond tanítványainak a János evangéliumában: „Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért. Ti barátaim vagytok” (15, 13-14). *És oda is adta értünk.*

Istenről statikus elképzelésünk van, mint Madách Imrének: „*Be van fejezve a nagy mű, igen, a gép forog, az alkotó pihen*”. (Ember tragédiája) Jézus pedig ezt mondja: „*Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik,*

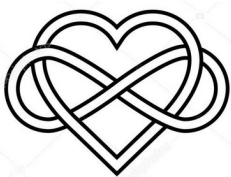
én is munkálkodom.” (Jn 5, 17) Valahogy nem fér össze a hagyományos vallásos (görög) gondolkozással a láthatatlan Isten jelenléte és aktivitása. Mintha az ember magára maradt volna a teremtettségben. Pedig Isten kinyilatkoztatta magát egy nép életében (Ószövetség) „Örök szeretettel szerettelek, azért vontalak magamhoz hűségesen” (Jer 31, 3), és a világba küldött Egyszülött Fia (Új Szövetség) által. A történelem nem tudta és akarata nélkül alakult, mint ahogy egyéni életünk sem. Mi magunk döntünk arról, hogy milyen viszonyt alakítunk ki Istennel, szeretjük, engedelmességre törekszünk iránta, vagy kivonjuk életünket uralma alól. Amit Krisztus Urunk mond: „*A bűn az, hogy nem hisznek én bennem...*” (Jn 16,9) Ha nem hiszünk benne, ez a teljes érdeklődésünk hiánya, Ő nem lehet ránk hatással, így az ilyen szeretetről sem lehet fogalmunk.

A világ hatalmasai ritkán találkoznak a szeretet Istenével, az erő, a fegyver, a hódítás, leigázás, önzés eszközeivel biztosítják uralmukat. Szabadságuk van rá – Isten nélkül – de nem Isten *tudta nélkül*. A Krisztusban megváltott ember a kinyilatkoztatáson tájékozódva találja meg a szeretet ismérveit: „*A szeretet türelmes, jóságos, nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel, nem viselkedik bántóan, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a rosszat. Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal. Mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem múlik.*”

„Most azért megmarad a hit (KRISZTUSBAN), a remény (a MEGVÁLTÁSBAN), a szeretet, e három, ezek közül pedig legnagyobb a szeretet.” (1Kor 3, 4-8., 13)

Az örökkévalóságban a hit látássá válik, a reménység megvalósul, de a szeretet Isten jelenlétét sugározza ránk, a megváltottakra, akik korábban a hit ajándékát kaptuk Tőle, és ezért reménységben éltük földi életünket.

Kiss Emil

KEZDET ÉS A VÉG

Uram Te vagy, a Kezdet s Te vagy a Vég,
központ, a lét kiinduló pontja,
Teremtő és fenntartó egy személyben,
a világ sorsának irányítója.

Emberi büszkeség a válság oka,
ha önmagát helyezi középpontba.
Saját sorsát önmaga irányítja,
Isten igazát, s tán létét tagadva.

Sötétet a fénytől, Te választod el,
és mi jó, mi rossz, Uram Te döntöd el.
Nem az a bölcs, aki magát annak mondja,
hanem az, aki hallgat a szavadra.

Nem mond rossznak jót, és a rosszat jó-
nak,
s a keserűt édesnek nem hazudja,
Nem altat el részegítő itallal,
mert emlékszik Jézus, édes szavára.

Mellyel rávilágít az igazságra,
Isten szeretetére, jóságára.
A bűn állapotából elmozdulva,
helyreáll Isten, s ember kapcsolata.

Schvalm Rózsa

Gyülekezeti életképek, beszámoló

Tahi tábor élménybeszámoló

Az idei volt az első teljes gyülekezeti Tahi gyermektábor, amiben személyesen részt vettem. Tavaly már betekintheztem egy-egy estébe, de idén több kismama társaságában, már saját gyermekeinkkel csatlakozhattunk be a táborba.

Fotó: Szilágyi Anna

A héten a barátság volt a fő téma. Jonatán és Dávid történetén keresztül hallhattunk tanításokat Szolnoki Zoli tolmácsolásában. Zoli a szemléletes jelmezekkel és szituációs elemekkel a kicsik és a nagyobbak számára is érthetően fogalmazta meg az üzenetet. Első nap a barátság volt a téma, azt jártuk körbe, hogy hogyan építhető fel egy barátság. Feltehattuk magunknak a kérdést, hogy én milyen barát vagyok mások számára? A második nap a körülményekről volt szó. Azt tanultuk, hogy nehéz helyzetben bízhatunk Isten tervében és ezek a kihívással teli helyzetek szolgálhatják a növekedésünket, ha hitben éljük meg ezeket. Harmadik nap a bátorság, majd a becsület volt a téma. Szombaton az evangélium került a fókuszba Méfi-

bóset helyzetén keresztül. A reggeli tanításokat korosztályokra bontott csoportbeszélgetések követték, ahol a délelőtti hallottakat dolgoztuk fel. Csütörtökön a gyülekezet legfrissebb kismamája is becsatlakozott, így volt alkalmunk egy kis-mama köri beszélgetésre is. Jó volt látni a táborban, hogy minden korosztályból érkeztek gyerekek és a közösségi programok, játékok, esti tábortüzek során még jobban erősödhettek a barátságok, korosztályokon átívelő, nagyobb korkülönbségű táborozók között is. Az esti áhítatokat Boros Dávid vezette, amit személyes bizonyágtételek előztek meg. Jó volt hallani ezeket a biztató üzeneteket, személyes hit élményeket. Az idei tábor abban volt különleges, hogy mindenki összhangban lehetett, azáltal, hogy a tábor során készült egyedi, batikolt pólókat viselhette. A fotózás során jó volt látni, hogy sokszínűségünk egyszerre jelképezte az egységet, amit a közös póló viselése szimbolizált. Mit vittem a táborból magammal? A reggeli aranymondások közül ez szólt hozzám személyesen: *„Tekintetem a hegyekre emelem, honnan jön segítségem? Segítségem az Úrtól jön, aki az eget és a földet alkotta.”* (Zsoltárok 121:2)

Bögös Fruzsina

Ifitábor 2018 – Órimagyarósd

Idén 2018-ban Órimagyarósdon szerveztük meg az ifitábort július 23 és 29. között. A táborban átlagosan 20-25 fő volt jelen, de összesen 35-en voltak ott legalább egy napon.

Órimagyarósd egy kis falu az Őrség-

ben, Szombathely és Zalaegerszeg között. A festői táj közepette helyezkedett el az ottani evangélikusok által fenntartott táborhely. A közelben volt két tó, a Vadása-, és a Borostyán-tó. Emellett szántóföldek, erdők vettek körül bennünket.

Egy átlagos napunk a reggelivel kezdődött fél 9-kor, aminek az előkészítésében az adott nap naposai segítettek. Ilyenkor általában hideget ettünk, kenyeret, kalácsot, melyre felvágottakat, zöldséget, Nutellát raktunk. Emellett volt kávé, kakaó, müzli. Utána mindenkinek hagytunk időt az egyéni csendességre. A reggeli alkalmunk 10-kor kezdődött közös dicsőítéssel, utána pedig kiscsoportokra mentünk, és úgy beszéltük át azokat a dolgokat, amik bennünket foglalkoztattak, vagy az előző napi témát. Ezután ebédeltünk, az ebédet általában egy közeli étteremből rendeltük. Színvonala az eddigi ifitáborok fölött szárnyalt. Kétszer Boros Dávid készített nekünk bográcsos ebédet, először boros tokányt, majd gulyáslevest. A délutáni órákat csendes pihenővel kezdtük, majd majdnem minden napra került valamilyen speciális program. Este 6-kor ültünk le vacsorázni, a reggelihez hasonlóan, majd utána az esti alkalmon, ismét énekekkel dicsértük az Urat, és egy tanítást hallgattunk meg, majd közösen imádkoztunk egészen sötétedés utánig. Takarodót idén sem fújtunk. A táborban még sokáig tartott esténként a jókedv.

Az egész hét témáját az Ószövetségből vettük. Folytatva az ifjúsági órák témáit, most Mózes és az izraelita nép vándorlásáról hallgattunk

meg tanításokat. Az első nap Szlepák Attila vezetésével tartottunk rövidebb áhítatot Mózes énekéről. Másnap a Szombathelyi Baptista Gyülekezet lelkipásztora, Varga László Ottó, volt a vendégünk. Esti alkalmon a vándorlás kezdeti szakaszait, illetve mibenlétét taglalta. A hét közepén Boros Dávid, gyülekezetünk lelkipásztora, jött közénk családjával. Szerdán és csütörtökön a Sínai-hegyi történetek kerültek eléünk általa. Pénteken és vasárnap Liptai Gábor vezetett minket. Mózes második könyvének a végéig néztük a történeteket, és hogy ezekből milyen tanulságok vonhatók le. Így kapta a tematika után a hét a „Vándorlás” címet, ahol Isten kiképezte a népet, és ahol a rabszolgasereget át akarta formálni. Ehhez kapcsolódott egy egész héten átívelő áhítat sorozat, amelyet a gyülekezetünk tagjai írtak meg számunkra. Összesen 7-en a hét minden napjára. Ezek igei alapjai is Mózes könyvéből kerültek ki, és hiszem, hogy testvéreink szavai által is sokat fejlődünk.

Fotó: Szilágyi Anna

A napi menetrendtől többször eltértünk. Kétszer voltunk egész nap a Borostyán-tónál. Ilyenkor reggeli után biciklivel mentünk el, ott tartottuk meg a csoportbeszélgetéseket,

majd a bográcsos ebédet követően lehetett fürdeni, illetve a függőágyakban pihenni. Béreltünk vízibiciklit, majd vacsorára visszamentünk a szállásra. Ezen kívül a délutánokban volt még kirándulás egy helyben levő forráshoz, társasjátékozás, és sok személyes beszélgetés.

Vasárnap Gábor tanítása után megálltunk egy pillanatra az ebéd előtt, és visszatekintettünk a hétre, és úgy vettük észre, hogy a hét minden szempontból a személyes és az Istennel való kapcsolatunk épülésére szolgált. Úgy gondolom a családi hangulat is nagyban hozzájárult ahhoz, hogy még sokáig emlékezzünk erre a hétre.

Kovács Máté

Sólyom Benjámín és Tisza Anna menyegzője

2018.augusztus 18-án gyülekezetünkben tanúi lehettünk Tisza Anna és Sólyom Benjámín házasságkötésének. A ünnepi Istentisztelet keretében köszöntések hangoztak el a családok és a barátok részéről is. Az édesapák imádkoztak gyermekeikért. Az igei üzenetet Szalai Andrástól hallhattuk, aki a párkapcsolatban és a házasságban létrejövő kölcsönösség fontosságáról beszélt. Elsősorban az egymás iránti szeretet és a tisztelet, valamint az egymáshoz való alkalmazkodás kölcsönösségéről. Ez viszont csak akkor jön létre, ha Isten jelen van az életünkben. Ha Ő nem része az életünknek, akkor könnyen önzővé válhatunk.

Az egész gyülekezet nevében Isten áldását kívánjuk az ifjú pár közös életére!

Dobner Teodóra

Boda Péter és Szlepák Viktória menyegzője

Egy csodaszép Menyegzőn vehettünk részt augusztus 19-én vasárnap, a veresegyházi baptista gyülekezetben, ahol Szlepák Viktória és Boda Péter életüket a hármassal összekötötte, Isten színe előtt. Hála tölti el a szívemet, hacsak rájuk gondolok, hiszen olyan őszinte szeretettel viszonyulnak egymás felé és együtt Isten felé is, ami egy valódi kincs. Ez a szeretet az, aminek ereje van, mely az ő életükben is munkálkodik. Istenünk, kérünk, hogy áldd meg az ifjú párt és vezesd őket együtt az útjukon, melynek ösvényét a szeretet övezi. Ámen.

„Most még megmarad a hit, a remény és a szeretet, ez a három, de közülük a legnagyobb a szeretet.” (1Kor 12,30–13,13)

Ágoston Vivien

Gyermekebemutató

Fotó: Soltész László

2018. augusztus 12-én vasárnap délelőtt Boros Dávid lelkipásztor testvér János 21, 15 igei üzenettel köszöntötte Szabó Alexandra és Szabó Péter Simon nevű gyermekét és az Úr oltalmába ajánlotta őt. Ezt

követően Szabó Lajos testvér Péter édesapja és a bibliakör tagjai köszöntötték a családot.

Innen – onnan

AZ UTOLSÓ ÚT

Taxis vagyok. Egyik éjjel megérkeztem a megadott címre és dudáltam. Néhány perc várakozás után megint megnyomtam a dudát. Ez volt aznapra az utolsó fuvarom, úgyhogy már azon voltam, hogy inkább hazaindulok. De aztán mégis kiszálltam, elsétáltam az ajtóig és becsöngettem. Egy pillanat! – válaszolt egy törékeny, idős hang odabentről. Kisvártatva kinyílt az ajtó. Kilencvenéves-forma, aprócska asszony állt előttem. Kartonruhát viselt és kis kalapot. Úgy nézett ki, mintha egy régi, fekete-fehér filmből lépett volna ki. Mellette egy kis bőrönd pihent. Körülnéztem. A bútorokat fehér lepedőkkel terítették le. A sarokban egy kartondoboz árválkodott, mindenféleképpen megtömve. Kivinné a bőröndömet a kocsizhoz? Szeretnék néhány percre egyedül maradni. Aztán, ha ön is úgy gondolja, visszajöhetne értem, hogy lekísérjen az autóig.

Nem vagyok valami jó erőben. Miután beraktam a bőröndöt a csomagtartóba, és visszatértem, belém karolt. Lassan, nagyon lassan odasétáltunk a taximhoz. Közben végig a kedvességemért hálálkodott. Semmi – feleltem. Minden utasommal úgy bánok, ahogyan mástól is elvárnám, hogy az édesanyámmal bánjon.

Milyen jó fiú maga! Mondta, ahogy beült a hátsó ülésre. Odaadta a cí-

met, aztán megkérdezte: Mehetnének esetleg a belvároson keresztül? Nem az a legrövidebb út, vágtam rá gyorsan. Ó, azt egyáltalán nem bánom – mondta, egy hospice-házba tartok. Belenéztem a visszapillantó tükörbe, és láttam, ahogyan a szemeiben csillogtak a könnyecsek. Nincs már családom. Mindenki meghalt, nagyon csendesen beszélt. A doktor úr szerint nekem sincs túl sok hátra.

Csendben a műszerfalhoz nyúltam és kikapcsoltam az órát. Mit szeretne, merre menjünk? A következő két órában bebarangoltuk a várost. Megmutatta nekem azt az épületet, ahol réges-régen liftes kisasszonyként dolgozott. Aztán elmentünk abba a városrészbe, ahová új házasként a férjével költöztek. Egy picit megálltunk egy bútorraktár előtt. Azt mondta, lány korában az még bálterem volt, és a többiekkel odajártak táncolni. Néha megkért, hogy álljak meg egy-egy sarkon, vagy egy épület előtt. Nem mondott semmit, csak maga elé révedt. Ahogy a hajnal első sugarai megjelentek a horizonton, azt mondta: – Most már mehetünk. Elfáradtam. Szótlanul haladtunk a megadott címig. Két alkalmazott jelent meg, ahogy megérkeztünk az ajtó elé. Udvariasan kísérték az autóból. Kinyitottam a csomagtartót, és elvittem a bőröndöt az ajtóig. Az utasomat már beültették egy kerekesszékre. Mennyivel tartozom? Kérdezte és benyúlt a retiküljébe a pénztárcájáért. Semmivel, feleltem.

Magának is meg kell élnie valamiből, mondta. Vannak más utasaim is, szereltem le. Aztán egy hirtelen ötlettől vezérelve lehajoltam és megöleltem. Meglepő erővel szorított

magához. Nagy örömet okozott egy kis öregasszonynak, mondta végül. Köszönöm. Megszorítottam mindkét kezét és visszasétáltam a kocsinhoz.

Hallottam, ahogy mögöttem becsukódik a ház ajtaja. Egy életre zárták rá az ajtót. Aznap csak vezettem céltalanul. Nem vittem utasokat. Nem volt kedvem beszélgetni.

Egyre csak az járt az eszemben, mi lett volna, ha a hölgy egy dühös sófőrt fog ki? Vagy valakit, aki türelmetlen? Vagy mi lett volna, ha én magam vagyok türelmetlen és elhajtok kopogás nélkül? Lassan megértettem, hogy egész életemben nem tettem még fontosabb dolgot, mint előző éjszaka.

Közreadta H.A

Gondolatok

- A szeretet hűséges marad jóban és rosszban. Beéri a tökélynél kevesebbel, és tekintettel van az emberi gyarlóságokra. (Dan Millman)
- Gyakran letöröltem könnyeimet Uram, helyreállítottad bánatos szívem békéjét, fenyítésed is javamra vált. Minden velem kapcsolatos tetteid tökéletes, én áldalak ezért! (Puritán ima)
- Áldott az a befolyás, melyet az igaz, szerető emberi lélek gyakorol embertársára. (George Elliot)
- Isten ajándékai szégyenben hagyják az ember legszebb álmait. (Elizabeth Barreth)
- A hit olyan, mint egy izom amit minél keményebben megdolgozol, annál erősebbé válik. (Katie Follett Mackey)
- Az igazság sohasem okoz kárt a jó ügynek. (Gandhi)

- Az ember igazi jelleme abban nyilvánul meg, hogy mit tesz, amikor senki sem látja. (Anonímus)

Gyerekszáj

Vasárnapi ebéd közben az édesapa megkérdezi gyermekeit, kinek mi tetszett a legjobban a délelőtti istentiszteleten. A huncut Petike széles mosollyal felel: - Amikor a lelkipásztor bácsi azt mondta, hogy: "menjetek békével."

– Tudod anya, azért kiabáltam, mert nem tudtam a számat lehalkítani.

– Anya, én miért nem hallottam, amikor beköszönt a nyár?

Közreadta H.A

Az örök hazába költözött

2018. július 1-én életének 63. évében elhunyt

Hidi Szilvia, Gyülekezetünk hűséges tagja. Búcsúztatásán Boros Dávid testvér hirdette a vigasztaló üzenetet. Istenünk vigasztaló szeretete legyen a gyászoló családdal!

Gyülekezetünk betegei

Ádány Vince és neje	Stubnya Tiborné
Hetzke József és neje	Szalay Mihályné
Husza Tiborné	Szikszai Lajosné
Kántor Imréné	Szlepákné Kiss Tamara
Puskás Zoltánné	Szűcs Borbála
Ráduly Emil és neje	Tóth Mihály
Rumbold Gyula	Vékony József és neje
Sebők Györgyné	Vida Sándorné

"Hívj segítségül engem a nyomorúság idején! Én megszabadítlak, és te dicsőítesz

engem." (Zsoltárok 50:15)

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Boros Dávid lelkipásztornál és Husza Tiborné testvérnőnél megtalálható.

Gyülekezeti programok

szept. 02. Úrvacsorai vasárnap

szept. 15. Juhász Attila és Szilvia menyegzője

szept. 16. Kiskunhalasiak vendégszolgálatára közös ebéddel

szept. 29-okt. 7 Texasi missziós csoport szolgálata

okt. 14. Révész Lajos és Szilvi szolgálata

okt. 24-26. Gyülekezeti hétvége Vajtán

**Budapest József Utcai
Baptista Gyülekezet**

**cím: 1084 Budapest,
VIII. József u. 12.**

www.jozsefutca.hu

**„Folyóirat” rovatban is olvasható
újságunk!**

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

9:30 imaóra,

10:00 istentisztelet

17:00 istentisztelet

Szerda este

18:00 bibliaóra

Mindenkit szeretettel várunk!

**Minden hónap harmadik vasárnapjának délutánja
missziós szolgálatokra felszabadítva**